

Trektocht Aspies Vogezen

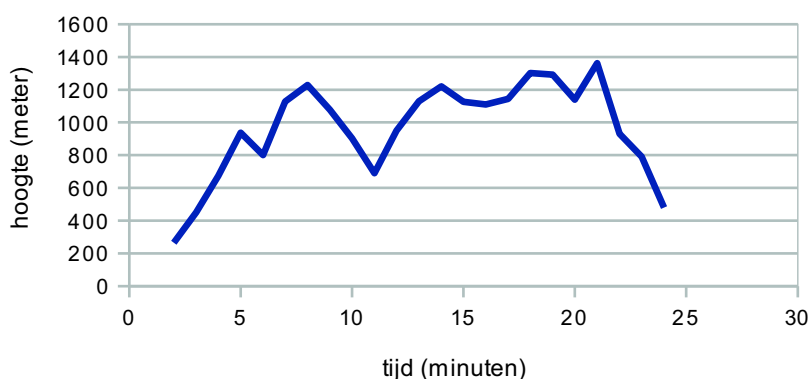
Een ooggetuigenverslag

Van 14 tot 18 april (tweede week van de Paasvakantie) zijn de Aspies dit jaar op trektocht naar de Vogezen geweest. Dit was zonder twijfel de zotste en machtigste trektocht ooit! Hieronder volgt een verslag van wat we daar allemaal beleefd hebben.

De **Elzas** is een regio in **Frankrijk**, gelegen op de linkeroever van de Rijn en in het westen begrensd door Lotharingen. Het is onderverdeeld in de departementen Haut-Rhin en Bas-Rhin. De hoofdstad is **Straatsburg**. De **Vogezen** is een gebergte dat aan de linkerkant van de Elzas ligt (in het westen dus).

De **GR5** is een groteroutepad dat van Nederland tot Zuid-Frankrijk loopt. Wij hebben slechts een klein stukje van dat pad bewandeld dat door de Vogezen (in de Elzas) loopt, namelijk van **Ribeauvillé** tot aan **Metzeral** (dicht bij Hohneck op de kaart hier rechts).

Illustration 1: Hoogteverloop

Dinsdag 14 april: Ingelmunster – Ribeauvillé

Om 05.30 staat iedereen reeds paraat in de chiro. Moe zijn we niet, integendeel!

Tegen vijf voor zes zitten we op de eerste trein richting Rijsel. En daar begint de miserie al. Blijkbaar rijden er die dag geen treinen tussen Moeskroen en Rijsel! Daardoor zijn we verplicht de bus te nemen om rijkelijk te laat in Rijsel aan te komen. Onze TGV is al vertrokken en wij staan daar. Gelukkig mogen we met onze tickets een andere TGV nemen om toch nog in Straatsburg te geraken. Dit echter wel via een omweg langs Massy (waar we opnieuw onze verbinding gemist hebben). Uiteindelijk zijn we in Straatsburg geraakt met een vertraging van zes uren! Gelukkig zijn er die flessen Nagasaki om de miserie door te spoelen ...

Illustration 2: Eventjes rusten in Colmar

Illustration 3: Kampvuur met rooster om te koken

Daar aangekomen moesten we dan nog de trein nemen naar Colmar om van daar met de bus naar Ribeauvillé te rijden (hier beginnen de bergen al!). Tegen 18.11 zijn we daar toegekomen. Na een kleine wandeling (en de eerste blinnen bij Carlu) hebben we een kampplaats gevonden om te overnachten. Na het opzetten van de tenten en het aanmaken van het kampvuur hebben we lekkere barbecue gegeten. Niets is leuker dan vlees verkoken op en zelfgemaakt vuur!

Nog een gedichtje van PJ om mee de dag mee te eindigen:

En nu serieus: want ik heb geen keus.

We vertrekken op trektocht met heel wat vocht.

We dronken Nagasaki en blomme toonde zijn zakki.

We begonnen aan de bergen en voelden het, jawel, aan onze mergen ...

Dus kropen we vroeg in onze tent en waren dus géén echter vent.

Maar ja, deze eerste dag is gedaan, en we zullen dus snel verdergaan.

Woensdag 15 april: Ribeauvillé (265m) – Le Petit Brézouard (1206m)

Illustration 4: Kampplaats opruimen

Illustration 5: Eventjes rusten

De eerste echte wandeldag! Omstreeks 07.00 staan we op om de tenten af te breken en te vertrekken. We zitten nu op 265m en we moeten naar 1206m. Veel werk voor de boeg dus. Rond kwart na acht vertrekken we richting Aubure. Onderweg komen we de ruïnes van Bilstein (673m) op de Col du Seelacker tegen en de Rocher du Koenigsstuhl op 938m. Tegen de middag komen we aan in het dorpje Aubure op 800m. De enige winkel in het dorp blijkt voor drie dagen gesloten te zijn wegens werken. De volgende winkel bevindt zich op minstens tien uren wandelen ... Die middag eten we dan maar eens niet. We hebben wel één brood kunnen kopen in een herberg (dat we bewaren voor het ontbijt van morgenochtend). Er is wel een frisse bron om onze waterflessen te vullen.

Illustration 6: Op de Roches du Tetras

Illustration 7: De eerste sneeuw!

Tegen 14u vertrekken we opnieuw richting Le Bonhomme. Op le champ du Diable (Duivelsveld) komen we die dag ook onze eerste sneeuw tegen! Voorlopig vinden we dit nog wel leuk, ..., voorlopig. Tegen 17u slaan we onze tenten op op de top van een berg, le Petit Brézouard (1206m) hoogte. Die avond eten we ons noodrantsoen (zakjes pasta à la Provençale) naast een gezellig kampvuur.

Illustration 9: Gezellig rond het kampvuur

Illustration 8: Koken

Een sfeerindruk van Pater Tom:

Op een morantische ochtend vibreerde mijn ganse lijf gelijktijdig met de zoete tonen van een Sony Ericson K750. Lang leve de kille berglucht!

Slecht geslapen, en door mijn gesnurk mijn tentcompanen hetzelfde lot toebedeeld, ontruimen we de nachtelijke chill lounge.

Lang leve de Vogezen!

Aubure, geweldige stad, enkel jammer van hun voedseltekorten. Lang leve de Zwan!

Zie de wind waait door de bomen, benieuwd wat er morgen zal komen.

Donderdag 16 april: Le Petit Brézouard (1206m) – Col du Calvaire du Lac Blanc (1144m)

Om 7u staan we op en breken we de tenten af. We nemen die ochtend een shortcut via de GR532 rechtstreeks naar het dorpje Le Bonhomme. Dit ligt op 690m, weer een heel stuk afdalen dus. Daar hebben we inkopen gedaan om dan verder te gaan via een serieuze klim tot aan l'Etang du Devin op 950m waar we ons middagmaal nuttigen.

Illustration 11: Een serieuze klim

Illustration 10: Restanten van een Duits militair kerkhof

Dit is een prachtig meer, omgeven door steile bergwanden. We komen versterkingen tegen van de Duitsers uit de Eerste Wereldoorlog. Van daar blijven we klimmen naar Roche du Corbeau (1130m) en ten slotte Tête des Faux (1220m), waar we een

prachtig uitzicht hebben op het vlakke land ten westen van de Vogezen en een andere bergketen in de verte. Onderweg zijn opnieuw heel wat sneeuw tegengekomen, we zakken soms al tot onze knieën in de sneeuw! Carlu laat zijn blinnen voor de eerste keer verzorgen, hij heeft al bijna geen vel meer aan zijn hielen. Berre tsjoolt verder op zijn sleffers, zijn voeten doen in gewone schoenen te veel zeer door de blinnen.

Illustration 12: Carlu's blinnen

Illustration 13: Sneeuw sneeuw sneeuw ...

Bij het afdalen van de berg verslechtert het weer, het begint te sneeuwen, waaien en motregen. Het pad ligt langs de noordkant van de berg en er ligt dus nog heel veel sneeuw. Blijkbaar loopt het pad hier tussen grote rotsblokken maar alles is ondergesneeuwt. Hier ligt minstens twee meter sneeuw. Zolang we op de rotsblokken lopen valt het nog mee, maar regelmatig zetten we een verkeerde stap en schieten we tot onze heupen in de sneeuw tussen twee rotsblokken door. Eigenlijk is dit veel te gevaarlijk maar we kunnen niet anders dan doorgaan. Héél voorzichtig en met heel veel moeite bereiken we tenslotte de andere kant van de berg. Ondertussen is het weer er niet op verbeterd, we zijn allemaal nat en hebben koud.

Illustration 15: Nat door de regen

Illustration 14: Het pad is ondergesneeuwt

We besluiten om uit te kijken naar een schuilplaats voor de nacht. Na een uurtje komen we op de Col du Calvaire de Lac Blanc (1144m). Er is hier een ski-piste, maar in deze tijd van het jaar is die niet open. Er is een herberg of twee maar die zijn niet open. De tenten op zetten in dit weer belooft een huzarenstukje te worden, daarbij komt nog dat iedereen het echt ijskoud heeft. We vinden echter een klein blokhuutje dat blijkbaar gebruikt wordt om wat ski-materiaal te bewaren. Het is op slot, maar ik zet mijn schouder tegen de deur en voor we het weten zijn we binnen. Daar leggen we de elektriciteit aan zodat we ons wat kunnen warmen aan het elektrisch vuur (!). Buiten wordt het langzaam donker. Het blijft waaien en sneeuwen. Die avond eten we

macaroni met worstjes, kalkoen, Napolitaanse saus, tomaat en provençaalse kruiden. 's Avond slapen we allemaal samen in het hutje terwijl buiten het slechte weer blijft voortduren en Blomme en PJ een stuute willen smèren.

Illustration 17: In het blokhutje

Illustration 16: In het blokhutje

Een impressie van Pater Tom:

Koud en uitgewaaid, de ochtendstond heeft goud in de mond. Duidelijk een Belgisch spreekwoord, want hier is iedereen gewoon mottig.

"Vort ei van de dag", jawel, hij doet het em opnieuw: CARLU.

Bonhomme, meer voedsel daar, toch voordat we aankwamen. Bakker- en beenhouwerij beiden om 10h uitverkocht [nvdr. door ons wel te verstaan].

MANDELBURCHT VERHELPT FINANCIËLE CRISIS

Maar ons succes kan niet blijven duren. De balans in evenwicht brengend met de prachtige voormiddag, wordt gebracht door een Belgisch getint klimaat: REGEN met een Franse tint SNEEUW. En beren dat we zijn: blijven gaan!

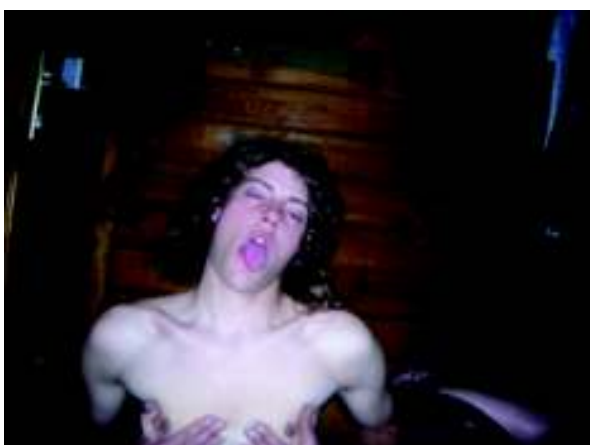
Aan alles komt uiteindelijk een einde, dus eenmaal het te erge werd beëindigde Bolle de trekkende dag met een prachtige rechterschouderstoot.

BON NUIT!

Vrijdag 17 april: Col du Calvaire du Lac Blanc (1144m) – Colmar

We staan vandaag een uurtje later op, het weer is toch te slecht om al te vertrekken. Het mist (duh, we zitten in de wolken op de top van een berg), het waait en het is ijskoud. Blomme en PJ zijn er niet toe gekomen van een stuute te smèren en dus gaan ze om stoer te doen buiten een rondje lopen. In hun boxershorts.

Het slechte weer heeft geen goede invloed op het humeur van sommigen (Blomme):

Illustration 18: Blomme jeunt zich!

Illustration 19: Jessyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyy!

Wakker worden in een te klein kotje is als kotsen in een ketel vol kokend frituurvet: lekker vettig en onaangenaam. De prettig gestoorde restjes energie uitputten in de 2m dikke sneeuw. Wind, sneeuw en regen: fuck off, ik kan der nie mjee tegen. Kee et zwo zwaar get. Gif mie nen Bicky of tel ma jen tanden.

Rond 10 uur hebben we dan toch het hutje wat opgeruimd en zijn we vertrokken richting le Lac Blanc. We dalen wat en komen onder de wolken terecht zodat we toch nog een mooi zicht hebben op het meer. Dit moet prachtig zijn bij mooi weer. Er

Illustration 21: Tsjoolen door mist en harde wind

Illustration 20: Het wijzerbordje op Gazon du Faing staat in het midden van een vijvertje ...

zweeft een helikopter stationair boven het water. Het lijkt wel een reddingshelikopter. We klimmen weer omhoog, richting wolken. Dit zou eigenlijk één van de mooiste stukjes van onze tocht moeten zijn. We wandelen een hele tijd over een bergrug (Gazon du Faing en Gazon de Faïte: 1302m), een vlak stuk grasland met weinige struiken met aan iedere kant steile kliffen. Het uitzicht moet prachtig zijn, ..., alleen jammer van de dichte mist, de harde wind en de occasionele motregen, ... Ik loop voorop en iedere tien minuten stop ik om te controleren of ze nog alle zeven achter mij zie. We wandelen bijna twee uren over dit stuk. Eenmaal we beginnen te dalen hebben we minder last van de wind en de mist maar is het pad volledig verdwenen onder meters sneeuw. We volgen de paaltjes die het pad afbakenen (dat denken we tenminste) en de voetsporen van mensen die ons voor geweest zijn, blijkbaar zijn we niet de enige zotten.

Illustration 22: Eenmaal onder wolken is het uitzicht wel prachtig

Illustration 23: Uitzicht bij het afdalen

Tegen 12 uur komen we aan op Roche du Tanet (1293m) en eten we ons middagmaal. We dalen verder af tot in Col de la Schlucht (1139m). Daar aangekomen blijken er een aantal hotels/café's/restaurants te zijn en zelfs een souvenirwinkel! Waarschijnlijk voor de nabijgelegen kabellift. Normaal zouden we nog drie uren verder moeten wandelen tot in Metzeral om daar de volgende dag de trein te nemen naar Straatsburg, maar wegens de vertraging door het slechte weer (en het slechte weer zelf) besluiten we om hier op de bus te wachten die ons naar Colmar zal brengen. Morgen kunnen we dan van daar met de trein naar Straatsburg. Om wat op te warmen gaan we iets gaan drinken (warme koffie en chocomelk met slagroom!!!) en daarna vragen we wat inlichtingen over de bus. Om hem zeker niet te missen staan we al ruim een half uur op voorhand langs beide kanten van de weg te wachten :-)

Illustration 24: Gezellig koffie drinken

Illustration 25: J&J proberen het telefoonhokje open te krijgen

In Colmar aangekomen zorgen we voor wat voorraad (we komen nog net op tijd toe in de Monoprix) en zoeken we een plaats ergens buiten de stad om onze tenten op te zetten. Onderweg komen we nog twee mooi meiden tegen die uit Australië blijken te komen. Ze laten ons weten in welke jeugdherberg ze logeren en in welke kamer we moeten zijn. Blijkt dit wel niet al te ver van onze campeerplaats te zijn zeker!

Of hoe Carlu het zou zeggen:

We keken op een straatplan toen twee er 2 LEKKERE meiden afkwamen die van Australië waren, ze zijn vriendelijk. Ze geven hun adres en willen dat we meegaan naar de jeugdherberg, maar dat mochten we niet van bolle :-).

's Avonds eten we rijst met worst en appelmoes en nuttigen we enige alcoholische dranken om de laatste avond te vieren. We feesten tot in de vroege uurtjes (lees: we vallen rond 12u van vermoeidheid als een blok in slaap).

Illustration 26: Julie & Jessy

Illustration 27: PJ, Carlu & Berre

Zaterdag 18 april: Colmar - Ingelmunster

Geen tijd om uit te slapen, we moeten onze trein halen! Tegen 9u vertrekken we in de richting van het centrum van Colmar. Rond 10u nemen we de trein naar Straatsburg. Daar aangekomen bezichtigen we de stad. Ook al wil niemand het geloven, Straatsburg is echt een mooie stad. Wegens het slechte weer is een stadsbezoek toch

Illustration 29: Straatsburg bezoeken

Illustration 28: Blomme ziet het weer helemaal zitten

wat minder leuk. Met veel moeite kan ik ze toch meesleuren, de stad in. Uiteindelijk vinden we zelfs een café (de bieracademie) waar ze Tripple Karmeliet van het vat hebben aan een schappelijke prijs! Een mens moet daarvoor in Frankrijk zijn ... Rond 18u nemen we de TGV van Straatsburg via Marne La Valle Chessy naar Rijsel (Lille Europe). Met de TGV zelf hebben we deze keer geen problemen, er gebeurt wel nog iets met Berre nadat we van trein gewisseld waren. Hier zijn eigen verslag:

Grote blunder van Brecht, was zozegzegd zijn vest kwijt op de TGV. Grote paniek. De conducteur roept groot alarm en belt de andere TGV. Niets gevonden. Tot Brecht kijkt in zijn rugzak en hem daar vind.

Illustration 31: Onze twee (schijn?)heilige boontjes in de kerk

Illustration 30: Frituur Sint Joris, wat zouden wij zonder jou beginnen?

We gaan te voet naar Lille Flandres (alsof we nog niet genoeg gewandeld hebben) waar Lies (Freyne) en mijn vader ons opwachten om ons met de auto naar Ingelmunster te brengen. Op algemeen verzoek passeren we eerst nog eens langs

frituur Sint Joris waar ze héééle goeie frietjes hebben. We eten ze op in de chiro en maken er nog een aangename avond van!

Nog een stukje van PJ:

Vandaag was jammergenoeg onze laatste dag, maar dat deden we uiteraard met een brede lach. We vertrokken met de trein richting Strassbourg, die ouwe vuile hoer. Daar deden we nen tocht en dronken natuurlijk ook wat vocht. Maar nu zal ik stoppen met mijn rijm, want iedereen weet dat, ik ben een zwijn. Toen we in Straatsburg waren bezochten we winkels en kerken. Na een lange dag tsjoolen beslisten we naar de statie te gaan en namen de TGV richting Lille. Daar verveelden we ons natuurlijk wok niet, integendeel, we hebben het langste Van Dale woord uitgevonden: colarsexbobminmachineknopwinkelstraatkaneiwegverzorgerspetfabrikant.

Ik denk dat ik voor iedereen kan spreken als ik zeg dat het een prachtige tocht was en dat we echt grenzen verlegt hebben. Misschien volgend jaar opnieuw?

groetjes,

Bolle, Blomme, Tommy, Jessy, Julie, Berre, PJ & Carlu

